

et forstaaeligt Resultat, forekommer mig saaledes netop at vise det Modsatte. Thinget er tværtimod lidt efter lidt kommet bort fra sin egen Forstand og har ladet sig tvinge til det Kjøstbarest og det, som i Tidens Længde vil vise sig mindst at fyldestgjøre; thi hvad var Hensigten med Jernbanen i Sylland fra Besynderheden af? Naabenbart ikke at skaffe mere Trafik til de Steder, hvor Naturen havde givet den igjennem Havne; men Hensigten var idetmindste for Mange, at Jernbanen skulde være befrugtende for Sylland, og vi skulde vel lægge Mærke til, at dette er af hyderste Vigtighed: thi naar vi ikke kunne komme til at benytte de Midler til Industrien, som Sylland har i sit Indre, saa bringe vi aldrig Sylland til at hæve sig, og allermindst i kort Tid. Det er et overordentligt Misgreb, der her er begaaet, men dette vil jeg nu lade ligge; jeg har kun tænkt paa, at de historiske Fremstillinger, hvorpaa man saaledes søger at støtte det Votum, hvorved man nu ønsker at komme bort fra det, som man som sagt ved det, man kalder Compromis eller Overenskomst, engang var kommen til, ikke indeholde nogen tilstrækkelig Begrundelse dertil. Naar det ærede Medlem simpelthen begrunder Sagen ved at sige: Linien over Torvild er en kortere Vej fra Aarhuus til Horsens, den gaaer i et taaleligt Terrain, og derfor vil jeg have en Jernbane der, saa indrømmer jeg meget gjerne, at dette er en Grund, som der ikke absolut kan siges Noget imod; men naar det ærede Medlem kommer til, at en historisk Udvikling at godtgjøre, at Thingets Forstaaelighed i denne Sag lidt efter lidt har udviklet sig og nu maa føre til dette Maal, saa siger jeg: Nei, accurat det Modsatte er Tilfældet.

Jeg vil nu ganske simpelt tage fat paa det Spørgsmaal, der foreligger, og som den ærede Minister har præciseret ved at nævne: „Aarhuus eller Brabrand“; jeg troer det var saaledes, han udtrykte sig. Han meente, at Loven bestemt skal indeholde, enten at Veien skal gaae fra Aarhuus Vest om Skanderborg til Horsens, eller at den skal gaae fra Brabrand Vest om Skanderborg til Horsens. Nu siger jeg, at hvor vigtig end Aarhuus er, saa er den ikke vigtigere, end det hele øvrige Sylland, end

Trafikken paa Jernbanen i det Hele. Ved at gaae til Brabrand og videre, er Aarhuus i ingen Henseende præjudiceret, førend det skulde vise sig, at det er gunstigere for Trafikken ikke at gaae til Aarhuus. Saalænge det for Omsetningen og Befordringen paa Jernbanen, for Driften og for Sylland i det Hele er fordelagtigere at tage Aarhuus med, at føre ind til Aarhuus og ud derfra igjen, gjør man det, og man forlænger ikke Veien det Allermindste derved. Naar de Herrer her bagved benægte dette, saa vil jeg sige: Dersom de faae Torvild Banen, saa faae de en kortere Bane, men dersom de faae denne Bane fra Aarhuus Vest ud om Skanderborg, saa bliver den i det Mindste ikke kortere end Banen fra Brabrand til Skanderborg, og jeg holder mig overbeviist om, at den Snoning, som denne Vej vil faae, førend den naaer ud til det Terrain, hvor den skal komme, vil medføre store Uanskeligheder og rimeligviis blive lidt længere end den anden; men Længdemaalet, som her er Tale om, vil jeg for min Part ikke lægge Vægt paa. Naar man taler om Tiden, en 4 à 6 Minuter, som det her dreier sig om, saa er jo ganske vist Tid Capital, men ulykkeligviis er vor Tid i Danmark endnu ikke bleven saa kostbar, at de 4 Minuter ville kunne have stor Indflydelse. (En Stemme: Kullene!) Det ærede Medlem taler om Kullene; disse staae i directe Forhold til Stigningen. Naar jeg kan lade svære Varer blive staaende ved Brabrand og siden tage dem med igjen, efterat jeg har været i Aarhuus, saa sparer jeg jo de Kul, som gaae med til at drage Varerne op af den Høide, de ellers skulde op af. Idet jeg bliver ved Brabrand, bliver jeg i det naturlige Niveau, naar jeg vil til Skanderborg; idet jeg derimod med Nødvendighed maa gaae nedefter for at komme til Aarhuus, skal jeg atter stige i Veiret, og dette koster Kul. Altsaa for mig ligger det aldeles klart, og saaledes har jeg ogsaa bragt Overbeviisningen med mig fra Udvalget, at vi bør sætte „Brabrand“ ind i Loven, idet vi nemlig derved ikke i nogen Henseende præjudicere Aarhuus, saalænge den selv forstaaer sig paa at gjøre sig til et vigtigt Gjennemgangsled for Trafikken, og vi skulde ikke gjøre Noget for at begunstige Aarhuus, naar den ikke selv forstaaer